

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ ПЯТЬ ЦЕНТИВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ АМЕРИКИ. ТЕА. „СВОБОДА“: BERGEN 4-0237. — ТЕА. У. Н. СОЮЗУ: BERGEN 4-1016 THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA. FIVE CENTS ELSEWHERE

КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ ПРОТИ ІЗОЛЯЦІЇ

ВАШИНГТОН. — Комітет палати репрезентантів для заграничних справ ухвалив змодифіковану резолюцію конгресмена Фулбрайта, котра стоїть за створення відповідної інтернаціональної машинерії з відповідною владою до встановлення й удержання справедливого й тривалого миру; резолюція заявляється теж за участь Злучених Держав у такому інтернаціональному тілі.

Конгресмен Фулбрайт описав свою резолюцію словами: „Вона є позитивним виреченням ізоляційної політики й дефінітивною заявою, що ця країна бажає співпраці з іншими державами у заходах коло створення агенції, що має на цілі заведення й удержання тривалого миру“.

Дебата й голосування над резолюцією була несподіваною. Комітет взявся до три-дневої студії над резолюціями в цій справі, а по трьох днях поставив справу на порядок дня. Резолюцію Фулбрайта прийнято одностайно. Члени комітету постановили добитися прийняття цієї резолюції на повній палаті репрезентантів; провідник більшості заявив уже, що він не має нічого проти цього. Супроти одностайного ухвалення цієї резолюції в комітеті сподівалися її ухвалення в повній палаті, але передбачують опозицію проти неї в сенаті.

ПРЕЗИДЕНТ ПРОТИ ВСТАНОВЛЮВАННЯ ХАРЧОВОГО „ЦАРЯ“

ВАШИНГТОН. — Президент Рузвельт заявився рішучо проти різних проєктів встановити одного чоловіка для повної контролю над усіма справами харчів. Він назвав плян конгресових груп у тій справі абсурдом.

Президент заявив теж, що він не покинув думки про потребу субсидій для обниження цін на харчі й взагалі зниження коштів життя. Він кинув визов противникам цього пляну подати якийсь кращий плян.

Майже вся пресова конференція в Білому Домі була присвячена справі харчів. Президент зробив на газетярів вражіння, що він думає вести далі акцію за зниження цін на м'ясо, масло й каву при допомозі субсидій.

МАЮТЬ ПРЕДЛОЖИТИ ШЕ ВИЩИЙ ПОДАТКОВИЙ ЗАКОН.

ВАШИНГТОН. — Секретар скарбу Генрі Моргентав відбув годинну конференцію з конгресовими провідниками в справі податків. Секретар пропонує конференції, які додаткові податкові потреби має уряд, і радив ухвалити для них відповідний закон. Секретар домагався ухвалення закону, з якого уряд міг би дістати 16 біліонів доларів додаткового приходу. Конгресмени й сенатори однак передбачували великі труднощі для такої ухвали й були певні тільки щодо ухвалення закону на додатковий податок у сумі 5 біліонів доларів.

Конгресові провідники згодилися докласти своїх старань до ухвалення нового податкового закону ще цього року, хоча його головні постанови мали би ввійти в життя з 1. січня 1944. року.

ДАЛЬШІ ПРОТЕСТИ ПРОТИ АНТИ-СТРАЙКОВОГО ЗАКОНУ.

ВАШИНГТОН. — Виконний уряд Конгресу Промислової Організації та юні візників, що належить до Американської Федерації Праці, вислали до президента Рузвельта телеграми з домаганнями заветувати проти-страйковий проєкт Конелія й Смита.

Президент Рузвельт ще не дав ніякого натяку, яке становище він думає зайняти до проєкту. Тимчасом в краю почалося кілька нових страйків.

ГУБЕРНАТОР РАДИТЬ САМОСУД ПРОТИ СТРАЙКАРІВ.

ВАЛДОСТА (Джорджія). — У своїй промові до повітових мирових суддів, зібраних на конференції Федерального Бюро Інвестиції, говорив губернатор Арнолд, що проти страйкуючих робітників воєнних промислів можна би вжити „смоли, дещо піря й шкіри“ (батогів).

ВИБУХ ВУЛЬКАНУ В МЕКСИКУ.

МЕКСИКО. — Поток лави, що впливає з вулькану Паракутін, загрожує знищенням дрібним оселям у його підніжжю.

Підчас недавнього прояву активності повстав новий кратер у боці гори й туди вулькан став тепер викидати газу, полум'я й потоки лави, що поступають зо скорістю одної третини милі на день. Вітри несуть на околицю попіл. Зпід землі доходить постійний гуркіт, який разом з потрясіннями землі ширить серед населення поляку. Населення має однак надію, що горби між вульканом і оселями здержать потоки лави.

Президент Аргентинського Режиму про Свої Пляни

БУЕНОС АЙРЕС. — Президент Петро Рамірес видав пресі приготовану заяву, що, мовляв, військова революція це має на цілі тривати в безопечність, але очистити край і привернути правильний політичний порядок. На запит щодо заграничної політики, Рамірес заявив, що він думає оставати в тісному звязку з іншими американськими республіками й держатися „справжньої“ нейтральної лінії супроти решти світу. Коли його спитали, чи він демократ, Рамірес відповів: „Що є Аргентина? Що воєна, то й я“.

ФІНЛЯНДІЯ ЗНОВУ ПЛАТИТЬ ДОВГИ

ВАШИНГТОН. — Фінський уряд знову почав сплачувати свої воєнні довги й передав американському скарбові 168,945 доларів.

Фінляндія платила була правильно свої воєнні довги, поки не прийшло до війни між нею й Росією, коли конгрес признав Фінляндії мораторію, котрої однак не продовжено, коли Америка наїшлася в війні, а Фінляндія веда далі війну проти Росії.

У ГВАДЕЛУП БУЛА РЕВОЛЬТА

У Гваделуп, французький колонії в Західній Індії, вибухла була вночі 4. червня революція проти адмірала Роберта. Революція повів М. Валентіно, президент загальної ради острова Гваделуп. Повстанці захопили тільки радіову станцію й розбіглися, як на них почали стрляти з гармат французького воєнного корабля.

БОЙТЬСЯ ЗДАЧІ ІТАЛІЇ

НЮАРК (Нью Джерзі). — Рон Варінг, красний командант Американського Легіону, висказав у своїй публічній промові надію, що Аліянті неволють Італії здатися, бо, мовляв, це наложить на Аліянті тягар удержувати Італію.

У цій промові, виголошеній на Святі Пранора, Варінг критикував теж федеральний уряд за поблажливу поведінку супроти Джана Люнса.

Департамент Війни про Успішну Боротьбу Американських Бомберів з Німецькими

ВАШИНГТОН. — Департамент війни оголосив надзвичайно цікавий звіт про воєнні операції американської повітряної сили, що є стаціонована в Англії, звідки налітає на Німеччину і ті краї, що є під її окупацією. Отже звіт вичисляє 18 налетів, подаючи точно день і місцевість, які були в тому дні бомбардовані, як теж, який був вислід. Отже виходить на те, що американські летуни знищили в тих налетах 571 німецьких літаків, а про 187 можна казати, що вони можливо теж були знищені. Крім того ушкоджено 231 ворожих літаків. У всіх тих довірених налетах і боротьбах американці втратили 106 літаків. Це значить, що на 6 ворожих літаків, американці втратили одного. Це виявляє наглядно, що американські бомбери є першої якості. І, очевидно, те саме можна сказати і про американських летунів. Бож треба брати ще й те під увагу, що американці бомбардували такі німецькі бази, як Кіль, Бремен чи Вільгельмсгафен, що мають найсильнішу проти-летунську охорону.

3 ФРАНЦУЗАМИ ШЕ ТАКИ ДАЛІ НЕ ВСЕ В ПОРЯДКУ

АЛЬЖІР. — Як тяжко довести в політиці до згоди і порозуміння, пізнати найкраще по тому, що діється в французькому таборі. Боротьба між ген. де Голем і ген. Жіродом іде ще далі. Ген. де Голь стоїть при тому, що треба позбутися усіх тих, що мають чи мали щось спільного з урядом у Віші. Далі він вимагає, щоби він став в новозорганізованім Французьким Комітеті Національного Визволення комісарем народньої оборони, який керував би армією, моринаркою і повітряними силами, а ген. Жірод, щоби був йому підпорядкований як командант сухопутних сил. Та кажуть, що виграє „уміркована група“, що становить більшість в Французьким Комітеті й є за те, щоби ні ген. де Голь, ні ген. Жірод не перебирали повної відповідальности за оборону краю.

АМЕРИКАНСЬКІ СУБМАРИНИ ШЕ ДАДУТЬСЯ ЯПОНЦЯМ ДОБРЕ В ЗНАКИ

ВАШИНГТОН. — Френк Накс, секретар моринарки, згадуючи підчас пресової конференції про те, що американські субмарини знищили досі 256 ворожих кораблів, додав, що вчора знищили вони ще 12 нових японських кораблів. Та це є ніщо в порівнянні з тим, що наступить. Як японці напали підступно на Перл Гарбор, то Злучені Держави мали тоді всього 111 субмарин, а зачатого будувати 73. Від Перл Гарбор американці втратили 8 субмарин, казав Накс, але їх заступило вже багато, а багато разів більше число.

АМЕРИКА РІШЕНА ЗНИЩИТИ ЯПОНІЮ В ЯКНАЙКОРОТШІМ ЧАСІ

ЧУНГКІНГ (Китай). — Таке заявив по своїм повероті з Ваннінґтону ген. Джозеф В. Стилвел, командант американських сил в Китаю, Індії й Бурмі.

ТІ ДВА ГЕНЕРАЛИ. — Генерал Шарль де Голь, провідник Воюючих Французів, робить перегляд почесної вґардії в північній Африці, у приявности генерала Жірода (перший зліва). Питання єдності французів обертається довкола питання згоди між цими двома провідниками, котрі раз годяться, то знову розходяться.

РІШАЛЬНА ХВИЛИНА НАБЛИЖАЄТЬСЯ, ЗАПОВІДАЄ РАДІО З РИМУ

ЛОНДОН. — Римський радіовий коментатор вивав італійців бути приготованими на те, що „наближається рішальна фаза“. В подібний спосіб говорили інші радіо-передачі, як з Риму так і Берліну. А заразом розповідали, що Аліянті вже нагромадили велику морську силу, потрібну для інвазії. До цього додавали, що бомбери „Осі“ нанесли тій „інвазійній флотії“ чимало шкоди. Навіть говориться про „велику морську битву“, що має ще далі тривати. І то десь на водах Середземного моря між Мальтою, Бізертою і Сицилійським побережем. Найбільше кораблів має бути в Бізерті. Німецький комунікат подає, що бомбардуючи цю пристань „знищено найменше 20 барж“. Заключення з цього таке, що Аліянті готові зачати інвазію ще цього тижня, мабуть пробуючи здобути Сицилію або Сардинію. З цього, що сказано через італійське радіо до народу, виходило, що уряд не так то дуже довіряє населенню, коли грозить грубими карами, якщо хтось, що завважив ворожі сили, чи навіть тільки ворожих агентів, не дасть зараз про це знати.

МОЖЕ БУТИ І ПЕРЕРВА В ОПЕРАЦІЯХ.

ЛОНДОН. — В міродайних колах міркують так, що хоч Аліянті навіть випередили свій власний плян щодо підготовки для інвазії, то сама інвазія може бути ще на якийсь час відложена, особливо, коли іде про операції на Середземнім морі. Там нема потреби спішитися з тої простої причини, що погода буде там добра ще довго. Зате інакше представляється та справа на інших теренах війни. А погоди треба для більших повітряних операцій.

ВИДИМИ НАСЛІДКИ БОМБАРДОВАНЬ.

МАДРИД. — Морські бази та фабрики воєнного збрарддя є вже так понижені в Сицилії й Сардинії наслідком аліянських бомбардовань, що решту матеріялу й машин перевозять до Неаполю в Італії. Також постійну повітряну базу „Осі“, що була на полудні, переносять тепер аж до Півночної Італії.

ВДАРЕНО ІТАЛІЙСЬКИЙ ПАНЦИРНИК.

АЛІЯНТСЬКА ГОЛОВІНА КВАТИРА В ПІВНІЧНІЙ АФРИЦІ. — Аліянтський комунікат подає про дальші бомбардовання Сицилії, зокрема зі найбільшої пристані Мессини. Теж стверджується, що Американські Літаючі Фортеці, що бомбардували 5. червня італійську морську базу в Спеції, вдарили бомбою один з трьох італійських панцирників, що був тоді в цій пристані.

АМЕРИКАНСЬКІ РЕЙНДЖЕРС ГОТОВІ ДО ІНВАЗІЇ.

ЛОНДОН. — Десь в Шотландії є вже тепер велике число молодих американців, що відомі як „Рейнджерс“, та що перейшли тяжку школу, таку як і англійські „Командос“, щоби відіграти незабаром велику ролу в наступах на „гітлерівську Європу“.

„МАЛА ФЛОТА“ ГОТОВА ДО НАСТУПУ.

ЛОНДОН. — Американські журналісти, що мали нагоду оглядати, що тепер діється на побережжю Англії, кажуть, що вже є нагромаджена „мала флота“, себто, що є величне число різного роду суден, що постійно відбувають ще далі вправы, як здобути гітлерівський „Атлантийський Вал“. Кожний відчуває, що кожної хвилини замість „вправ“ може наступити дійсність.

ПОВІТРЯНА БОРОТЬБА НА ЛЕДОВАТИМ ОКЕАНІ.

ЛОНДОН. — Советський комунікат подає про завзяту повітряну боротьбу між німецькими й советськими летунами, що тривала три години, а відбулася десь на півночі, на водах Ледоватого океану. Німці пробували атакувати советський конвой. Який вислід атаки, не знати, бо комунікат про те не згадує.

ВІДАЛИ КРОВ І ПОЛЕТІЛИ БОМБАРДУВАТИ.

ЛОНДОН. — Війна знає і такі випадки: Англійські летуни відбивали німецький налет на певну місцевість в Англії. Мужва одного бомбера, що був в суєсідстві, завважила, що німецькі бомби тяжко ранили декілька осіб, яким треба було негайно перевести трансфузію крові, щоб вратувати їхне життя. Летуні зараз згодились дати свою кров, а віддавши її, посідали до літаків і полетіли бомбардувати територію ворога.

ШЕ МАЮТЬ ЧОРНИЙ ХЛІБ.

СТОКГОЛЬМ (Швеція). — Приїжджаючі з Німеччини розповідають, що в Берліні склепи і бюра по більшій часті позамикані, бо персонал покликаний до армії. Відчувається великий брак поживи. Бракує горюдини, хоч це така порча, що повинно її бути повно. Білого хліба взагалі нема, але чорний ще є. М'яса так якби не було для цивільного вжитку, хліба ще є для дітей, три унції тижнево.

"СВОБОДА" (Ukrainian Daily)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 20, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Письменний текст оголошення має бути в адміністрації 48 годин перед появою числа, в котрім оголошувач хоче мати своє оголошення.

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну ядresi платиться 10 центів.

3 Канади належить посылати гроші лише на і. за. Foreign Money Order.

Address: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

Буря над Проти-Страйковим Проектом

Мало відій було ухвал конгресу, які стрінулися з таким всестороннім осудом, з яким стрінувся ухвалений при кінці минулого тижня проект проти-страйкового закону.

З боку робітників поважні аргументи проти проекту підняли робітничі юні в своїх делегаційних закликах до президента Рузвельта заветувати конгресову ухвалу й не дати їй стати законом.

Такий крок Федерация Праці вважає непотрібним і зайвим, бо юні Американської Федерациі Праці зобов'язалися не викликати страйків, як довго буде тривати війна, і вони своєї обіцянки досі щиро придержувалися.

Невдоволені й підприємці, дарма що проти-страйковий проект, здавалося би, скріплює їх руку в боротьбі з робітничими організаціями.

Правники вказують на різні нелогічності проекту: наприклад, на те, що проект грозить карами людям, що інших намовляють до страйку, але не грозить ними людям, що самі перестають працювати.

Одна велика ньюйорська газета, що вважається висловником інтересів великого бізнесу, каже, що компромісовий проти-страйковий проект це поспішно ухвалена саламаха.

Ледво, чи президент може не заветувати проекту, що стрічається з таким однодушним осудом з усіх сторін.

ПРОТИ ПОВОЄННОЇ ЕКСПЛУАТАЦІЇ

Чим далі, тим основніше гатства повинні бути вжиті для поліпшення життя людей в цілому світі.

Що це є зв'язане з відомими "Чотирма Свободами" президента Рузвельта — яснє. Бо так є, що ось ті свої чотири точки президент час від часу доповняє і дає їм ширший зміст.

Президент Рузвельт переконаний, що отсю "мету" можна здійснити. Харчова Конференція його переконує, що між вільними народами є можлива така співпраця, що може довести до цього, щоб ось такі "мрії" могли стати дійсністю.

ПОЧУТТЯ ДІЙНОСТІ

Таж ми всі хіба знаємо, що воно таке дійсність? Так чогож про це питати? Цеж просто все те, що довкола нас діється, і що ми можемо бачити, почувати і ствердити.

Та воно тільки так нам здається, що ми це розуміємо. Ось тому, це не буде ніяка пересада, як що скажемо, що між народами не має другого такого народу, якому би так бракувало почуття дійсності, як українцям, головно українській інтелігентній верстві.

Всякий, хто починає якусь свою або громадську роботу, мусить, — як що він бажає мати успіх у тій роботі, — мати почування дійсності. Він повинен знати наперед правди-

країнці — коли мали старий край на увазі — змушені були часто уступати займам-чужинцям, у яких почування дійсності більше, ніж в українців.

Більша частина тих нещодавніх українській визвольній боротьбі останніх десяти років, більша частина тих нещодавніх українській визвольній боротьбі останніх десяти років, більша частина тих нещодавніх українській визвольній боротьбі останніх десяти років, більша частина тих нещодавніх українській визвольній боротьбі останніх десяти років.

Укравіською духовою енергією витрачаємо часто на політичні мрії і тугу за якоюсь казковою правдою на світі. Це може бути добре в поезії, та ніколи в тяжкій щоденній практичній роботі.

Треба тільки бувати на українських засіданнях й прислухатися уважно тому всьому, про що і як там говорять люди цілими годинами, а тоді певно зрозуміємо, що то таке почуття дійсності.

Брак почуття дійсності наробив нам багато лиха. Найбільше відбивається це на нашому молодому поколінні.

У нас аж кишить від молодих старців. По кількох літах

Вісти з Канади

(Надіслане до "Свободи").

Конгрес уже недалеко...

Наближається важна подія в життю канадійських українців. Це Конгрес, скликаний Комітетом Українців Канади. Це буде свого роду перша загальна маніфестація канадійсько-українського громадянства, що є національних поглядів, себто, що не-комуністичних.

Не забувають за українську справу.

Канадійські українці свідомі того, що тепер треба звертати головну увагу на те, щоб виграти війну. Це є перше й найголовніше наше завдання.

В одній з резолюцій СУС сказано, що він, як організація канадійських громадян, має право відкликатись до публичної опінії в тій справі, щодо при повоєнній відбудові

безкорисного шамотання під небесами така молода людина попадає в цехіть і здає бій, хоч влостиво боротись в щоденному життю вона навіть не починала.

Найбільшим лихом поодинокій людині й цілому народові є те, як він стане витрачати свої сили в боротьбі, а не має при тому почуття дійсності.

Здається, що нікому не треба так дуже як нам людей сильних, розумних, досвідчених, які зуміють дати собі раду всюди й пристосуватися до правдивих умов життя.

На королівському дворі в Англії є один дуже знаменний звичай. А саме англійський король висилає свої діти, як вони підростуть, на короткий час як простих челядників у варстат ремісника.

І не в тому тут справа, щоби молода людина пізнала основно умови людського життя. Це просто неможлива справа. Та важне тут те, щоби у неї виробився інстинкт почування реальної правди, тоу-туїції, яка потім дає їй змогу зрозуміти в другій людині її бажання, стремління й діла та бачити в правдивому світі інтереси свого народу.

ві Європи піддержано слушні домагання українського народу в справі свободи і рівности.

Слава борців живе.

В неділю, 30. травня о. д-р В. Кушнір відправив в церкві св. Володимира і Ольги в Винніпегу папаху для українських борців, що полягли в боротьбі за волю України, чи були замордовані злочинною ворожою рукою.

Дещо з канадійської статистики.

Підчас перепису населення Канади в 1914 році 22,578 громадян Винніпегу записались українцями.

Що кажуть обсерватори?

Дехто з обсерваторів завважує, що й статистика з 1941 року не виявляє правдивого числа українців в Канаді.

Щораз більше погрібших.

Приходиться, що раз більше читати, списків — погрібних в війні, а між ними знаходять читачі повно українських прізвиськ.

Таки буде Самостійна Україна.

Так кажуть наші люди. Адже така велика несправедливість неможлива! Чейже надаремно не летіть кров тих молодців, які бажують свободи для світа й України?

Стара пісенька з царських часів...

Канадійський "Український Голос" питає, чи Богомолець має право називати тих українців, що бажують, щоб український нарід, став господарем на своїй землі, німецько-українськими сепаратистами.

І відповідає: Ех, це стара та пудла пісенька ще з часів царської Росії. Царські міністри взагалі казали, що ційній український нарід видуманий німцями!...

На королівському дворі в Англії є один дуже знаменний звичай. А саме англійський король висилає свої діти, як вони підростуть, на короткий час як простих челядників у варстат ремісника.

І не в тому тут справа, щоби молода людина пізнала основно умови людського життя.

FOR VICTORY BUY UNITED STATES WAR BONDS AND STAMPS

ГРИГОРІЯ КВІТКА-ОСНОВ'ЯНЕНКО

ЦИРА ЛЮБОВ

8))

Галочка, ще кланяючись, накинута очком, що офіцір шось розказував, а як вона ввійшла, так він, уздрівши її, так і замовк, і рука до гори піднята так йому і зосталася, а сам так же пильно дивиться на неї, що неначе зівсти її хоче.

— Та не знаю... дош розізнав... там дівчата... те-то... поїхали... — Добре, коли при такому сонечку та вас дощ розігнав. Ід же і ти, куди хоч. Так сказав Олексій усміхаючись, ба-

міри нема, як красива. А що найбільш у неї, очі. По очам, Олексію, можна знати, яка у чоловіка душа.

— Це, Семене Івановичу, що ви мене, по ласці своїй, полюбили, сказав Олексій, так вже і дочку вихвалюєте.

— Ні, Олексію, істинно так. І вняти таки скажу, що ти паливий батько! Тут Олексій став кликати дочку... так куди! як їй було вийти? Не сто раз вона чула, як їй і у вічі казали, що вона дуже красива, так то їй і дарма було.

Агу, огляділась трошки і Галочка, мотаючись тут перед ними; її вже не так млісно. Прибери, прибери, та прислухаючись до офіцірових річей, і стане, і дослухає усе.

соромила, та вийшла, бо треба подумувати лагодити.

— Добреж, таточку, вийду, вийду. Тільки цехай офіцір нічого мене не пита, поки я не роздивлюся!.

Олексій увійшов до офіціра, моргнув йому, усміхнувся обидва — і стали своє розговорювати. Збиралася, збиралася Галочка, і як увійшла, забувшись, внять-поклонилася, і Семен Іванович вже і не займав її, а тільки як куди йде через хату або прибирає що, то очей з неї не спустило, і що розказував Олексієві, за лабуде, замовчить; а коли Олексій що розказує, то він і не чує нічого.

Агу, огляділась трошки і Галочка, мотаючись тут перед ними; її вже не так млісно. Прибери, прибери, та прислухаючись до офіцірових річей, і стане, і дослухає усе. Вже й так, як він не бачить її, вона розгляда його; як же на ту пору гляне він на неї, так деб вона ділалася?... Це й не раз так траплялося, а усе їй на нього хочеться дивитись, а йому на неї. Серце серцю стало вже вість подавати.

Подали страву, стали вже подумувати. Галочка порадиться, і присяде і слуха, що вони з писання розговорюють. Якось то Семен Іванович осмілився, та об чім то і спитав Галочку... Господи! трохі зложки не випустила! І не стямилася, де вона сидить; а далі, нічого робити, одвіт дала. Так удруге, утретє... вже Галочка огляділася, вже сміливо говорила і бачила, що офіцір чесна і добра душа, і що у нього на думці нічого нема поганого, стала смілива: після полудня, упоравшись зовсім, сіла біля свого пан-отця і стала слухати, об чім офіцір розказує. А він про усе розказує, що Олексій і не знав: як у світі поводитись, де які землі і що для чого на світі є, об усім говорив і усе знав, бо кріпко розумний був. Олексій знай його розпитує, то про це то про те. Вже і Галочка осмілилася і сама де об чім розпитує; і вже перестала його величати "ваше благородіє", а вже зове, як він звелів: Семен Іванович.

Купуйте Военні Бонди!

